

Ἵσις προσαναφώνημα Τῶν ὁ. Οργὴν γῆ αὐτίς] Αθηνᾶς.
ἀντὶ τῆς ὥρας ζωῆς, λέπει δὲ ἡ ὑπέρ. ὑπὲρ ὁν ἔσταθεν.
Μισθωτακοστάτη.] ἀντὶ τῆς μισθόλεμες ταῦχτος πόρπα-
κα, πόρπαξ δὲ κατέ τινας μὴν, ὃ σύναφορεὺς τὸν αἰσθίδος.
ὡς δέ τινες, οἱ δικαιον μέτρον τὸν αἰσθίδος στιθέντον φύρατες
τὸν αἰσθίδον εργατιστής. Εἰνεν. ἀκούω.] ὡς δὲ εἰρίεις
καλεῖσθαις τὸν Ερμῆν, καὶ λαπησάσθαις ἄπει. Τοῦ ὅπικα-
λεῖς, ἀντὶ τῆς ἐγκαλεῖς. ΕΛΘΟΝ[ε φοτό]. Φιλόχορος φο-
στὸν οὔτως. Δικεδαιμόνιος τῷ διαλύσεων ἐπέμβαντο
φρέσβεις πόρος Αθηναῖς, απονομάς τοινά δικαιοίων πόρος
Τούς ἐν Πύλῳ καὶ τὰς ναῖς αὐτῷ παραδόντες οὐαίς ξ.
Κλέωνος διέεντεισθόντος τῷ διαλύσεσι, σαπιάσθαι λέγεται
τὸν ἐκκλησίους ἐρωτήσεις μὲν σκέψει τὸ θησαύριον ἐνίκη-
γεν οἱ πολυμενεῖς λόγοι. ἀλλαγε. οὐδὲ Κλέωνος γῆ
πρεσβευτείμων Δικεδαιμονίων, ἐσταίσθαιν τὸν Ηγετηκό-
σια. Μετὰ ταν Πύλῳ μηδὲν τὸν Πύλῳ καὶ τοὺς αἰχμα-
λώτους οὐδὲ κλεψεῖται δὲ Κλέων, ἐπειρήσθαι Δικεδαιμόνιος
πόρος Αθηναῖς ἐπειτα γελούμδους δώσειν τὰς τειρές
αἱ εἰλίνθεις τῷ Αθηναῖον ἐν τῷ πολέμῳ. ἀμα δὲ καὶ
οὐδὲ εἰρίεις φύσις απονομάν. οὐτεπειν οὐδὲ τότε Κλέων, καὶ
τὸ θησαύριον σιτον ἐρωτήσειτος τὰς βουλαῖς, τι Σούλεται
εἰρίεις οὐ πόλεμον, εἴλετο γε βουλὴ τῷ πολέμον σιωπεῖσ-
σαν. Κίσης τολέαν.] τῷ ἡρῷ κυτίδει. κυτίδας δὲ ἐκά-
λοιστας κιτίς. τολέαν τῷ φροσεῖτικεν, ὅτι ἐξεῖται οὐς Α-
θηναῖοις τόσει μετεκοίτας τὸν εἰρίειν ποιεῖσθαι, οὐ-
τα λαμπρῷ τῷ πολέμῳ κειρατικότι. Αποχειροτο-
νιθίναιτες.] οἱ τεῖς διπολικοί οὐνθέσις. καὶ μηδὲ τού-
των δὲ σεμιωσεῖτος Αθηναῖος, οἰς ἐξεσταντεῖς πότες
τοινά εἰρίεις. Εν τοῖς σκύτεσσι.] εὖτε τὸν δειπλίαν παροιμία. οὐ σκύτη βλέπει. οὐ σκύτη. ἀντὶ τῆς φροσεῖται
πολέμου. οὐ πόρος τὸν Κλέωνα, ὅτι σκυτεύεις οὐ. ἀντὶ τῆς ἐν
τῷ φόβῳ τὸν Κλέωνος ὁ νοῦς οὐ ἡρῷ. Εύνουστας πολὺ^{τό}
οὐτοί τοι φεύσις καὶ δειπλός οὐ. Ψυχεῖς γέρεισος.]
φέτο μηδὲ εἰρονείας οἰς μηδοῖς καὶ τοῦτος καθάριστοι κατέλι-
πε τὸ λόγον μηδὲν ἀποτίσταγαγών. Οὐκοῦν ἄρα ὁ ποτε
φοιν.] οὐτε γηνότος οὐ τῷ στατεῖ. ἀλλα καὶ τοῖς φασις
οὐ, ταὶ δύσιοις προσρίζεται. Αποβολιμέδος.] αἴμα
μὴν, καὶ μηδὲ τὸ διπολεῖται τὰ ὄπλα, οὐ ταῦχτο τὸ ιστοσ-
λιμαδος εἶται.

τρ. Τιμοθέος μὲν τετράχει τὸ χω-
ρίον.

Αὐτὸν, οὐ ποιεῖς, τὴν οὐρανὸν ποιῶντα

Ερ. Αποστέφει) τὸ δῆμον, αὐθεωδεῖσ' ὅπι
Αὐτῷ ποιεῖν ωφελάτην ἐπεγένθαντο.
Ταῦτα οὖν εἴτε ἀπό τοῦ κενοῦτος ἐδέιν, αλ-

λαὶ νεῦ
Απορεῖν ἡ δῆμος οὐ πέπειραν οὐδὲ γυμνὸς ἀν,
Ταῦτα τούτοις τοῖς δημοσίαις στάθμαις.

Ἐρ. Παῖς οὐδὲ ξυνοίσει τῶν Τ., ἐφοτῷ, Τῇ πό-
λει

τρ. Εὐβελόπεροι γνωσσιμέδα ἔσπει πνι.
Οπ τυγχάνει λυχνοποιὸς ὡν. περιτέ μὴν οὐδὲ
Εψηλαφαίμενος σκότῳ τὰ περιγράματα.

Σχόλια. Ταύτη οὐδεὶς τοῦτον τὸν Κλέωνα, ταύτην
σολοκείωστεν θέτο. Χρέμιδος ἡ μὲν τοῦ Υπέρβολος,
αἵμελφος δὲ Χάρφων, λυχνοπώλης, Φαῦλος τοὺς τρό-
πους, ^{εἰσ}τὸν τοῦ Κλέωνος διωραστέαν, διεδέξατο
τὴν δημιαγωγίαν. αὐτὸς δὲ φράτου πρέσβυτος οἱ Α-
θηναῖοι Φαίλοις παραδόντες τὴν πόλιν κατέπιεν δημια-
γωγίαν, πρότερον δημιαγωγούσατον τάνι λαμπτεῖν

A CHR. Μετα' τὰς πύλας.] Lacedæmonij pâcem orabant post res gestas in Pylo, & naues quas bello ceperant, reddere pollicebantur. Cleone satagente, obtinuit eorum sententia qui bellum malebant. Cæterum notandum in Vlyssea Homerî Telemachi peregrinationem à Criticis vocari τα' την πύλαν. Εν τοῖς σκύπτεσσι.] Proverbiale est σκύπτην ελέπει, ut ait Scholiaastes, quod ego ad seruorum metum flagra & lora cogitantium referto cum doctis viris. Aliud Proverbium est ὁ νῦν ἐν σκύπτεσσι, et si illi agnatum, quod vel de clypeis & scutis σκύπτων intelligendum, id est, de miseriis bellicis, vel de Cleone qui pellio & σκύπτει. Nos cùm vertimus in pellibus, utrumque sensum complexi sumus, & sanè sic designatur militaris dormitio, nam δὲ τὴν σφραγίτων Latinum dormire, quod etiam iamdiu notarunt docti viri. Φυλίων γάρ εἰσος.] Per Ironiam dictum, vel qua ratione dicimus minimè malas, Cleonymum hunc sale Comico aspergit tanquam spuriū & timidū. In Auibus vocat eum καταφαγῆν epitheto cui conueniente vel propter edacitatem, vel παιδεξεστίαν. Eum κολαπόνυμον vocatum ait Hesychius quia κόλαξ erat & απατών. Αποβολιμάjos.] Qua ratione dicitur ἀποβολιμάjos suppositius, sic formauit Διοβολιμάjos abditum, Nam utrumque voluit. In Auibus dixit ἀποβαλεῖται ἀρέφον: Sic enim πυθάρτηla innuit. Τοῦ λίθου τοιων πυνχ.) Pnyx locus Athenis ubi conciones agebantur à frequētia dictus (sic enim malo quām crebritate) fuitque antiquus: Thucydides πυνχa vocat (nescio an illic melius πυνχa, non enim audeo in rebus incertis certum quid pronunciare) Neque verò illic tātum siebant conciones, sed & in theatro Dionysiaco, & in ipso foro, adeò sanè ut ἀσόπa pro concione acceperint Quem verò hic vocat lapidem, profecto Ἐρημa est & suggestus in tribunalis: quæ erat ἀπειλεῖται Prytanis & Epistatis assignata, olim è lapide, qua ratione etiam altare dicitur λίθος.

*TRY. Hyperbolus nunc hunc locum regnans te-
net.*

Hem Pax , quid istuc est ? quid auertis ca-
pui?

MER. Aversa plebem refugit, & suffragio
Dolos creasse prestium nulli rei.

TRY. Parcemus uti postidhac , sed nuda
plebs.

*Discreta inopsq; prorsus à tutoribus,
Hac usq; cinctu est sic coacta tempore,*

MER. Quod ciuitatis commodum inde sit ro-

*TRY. Meliora porro consilia agitabimus:
solet hic lucernas fabricare, & nos prius
Suetii in tenebris publicas tractare res,*

**πολιτεύμ. φροέσθαι δὲ τοὺς τοιούτους ὁ δῆμος. αὐτὸς γάρ
δέ τοι πόλεισιν τῷ φρόντι Λακεδαιμονίκις, τοῖς ἐνδόξοις τῷ
πολιτεύμ, μὴ ταῖς Δημοκρατίαιν καταλύεισθαι. ἔχωσται
δημοσίεστι, σὺ δέ τοι παντεμένος οὐσίον τοῦ αἰγαίου πατρός, ἀλ-
λα πονηρίαν Καρχηδόνι τὸ πόλεων. εἰν Σάμῳ δὲ σια-
τεῖσιν, οὗτος τὸ Αἰγαῖον εὔχθρας θητούσιν τοῖς
αἰγαίοις, οὐ τοιχοὶ αὐτόβαλόντες εἰς Κίκην, ἐρρήτη**